05/12/2019

Testamentul Sfântului Porfirie: o dovadă a smereniei sale

Iubiții mei fii duhovnicești,

Acum, când mintea-mi este încă întreagă, vreau să vă dau câteva sfaturi.

De mic copil mă aflam tot în păcate. Când m-a trimis maica mea să păzesc vitele pe munte – căci tatăl meu, fiind săraci, plecase în America să lucreze la canalul Panama pentru noi, copii săi -, pe când pășteam vitele, citeam silabisind viața Sfântului Ioan Colibașul. Și l-am îndrăgit foarte mult pe Sfântul Ioan și mă rugam îndelung, ca un copil ce eram de doisprezece-cincisprezece ani, nu-mi mai amintesc prea bine.

Și vrând să-l imit, cu foarte multă luptă am plecat de la părinții mei pe ascuns și am ajuns la Kafsokalivia în Muntele Athos și am intrat în ascultare la doi Bătrâni ce erau frați buni, Pantelimon și Ioanichie. S-a intamplat să fie foarte evlavioși și plini de virtuti, așa că i-am îndrăgit foarte și, de aceea, cu rugăciunile lor, făceam deplină ascultare. Acest lucru m-a ajutat foarte mult; simțeam o mare iubire pentru

Dumnezeu și petreceam foarte bine. Însă, cu îngăduința lui Dumnezeu, pentru păcatele mele, m-am îmbolnavit foarte rău. Atunci Bătrânii mei m-au povățuit să mă duc la părinții mei, în satul meu, la Sfântul Ioan din Evia.

Și, deși de mic copil făcusem păcate multe, când m-am întors în lume am continuat a face păcate care, până astazi, s-au înmulțit foarte mult. Lumea însă m-a socotit bun și acum toți spun că sunt sfânt. Eu însă, simt că sunt cel mai păcatos om din lume. Câte mi le-am amintit, desigur le-am mărturisit și știu că Dumnezeu mi le-a iertat pe cele spovedite, însă acum simt că și păcatele mele sufletești sunt foarte multe, așa că vă rog pe voi, cei care m-ați cunoscut, să vă rugati pentru mine, fiindcă și eu, cât am trait, m-am rugat cu multă smerenie pentru voi.

Iar acum, că mă îndrept spre cer, cred că Dumnezeu mă va intreba: „Ce cauți tu aici?”. Iar eu Îi voi spune: „Nu sunt vrednic, Doamne, de acest loc, ci, ceea ce iubirea Ta va voi, să mi se facă mie”. Mai departe nu știu ce va fi. Îmi doresc însă să lucreze iubirea lui Dumnezeu.

Și intotdeauna mă rog ca fiii mei duhovnicești să-L iubească pe Dumnezeu, Care este totul, ca să ne învrednicească să intrăm în nezidita Sa Biserică de pe pământ. Fiindcă de aici trebuie să purcedem. Eu întotdeauna m-am străduit să citesc imnele Bisericii, Sfânta Scriptură și Viețile Sfinților noștri și mă rog ca și voi să faceți același lucru. Eu m-am străduit, cu darul lui Dumnezeu, să mă apropii de Dumnezeu și mă rog ca și voi să faceți același lucru. Vă rog pe toți să mă iertați pentru toata supărarea ce v-am pricinuit.

(Ieromonah Porfirie, Kafsokalivia, 4/17 iunie 1991)

— ro.asceticexperience.com